

Σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις, με το επιχείρημα της χαμένης ψήφου επιχειρείται να οδηγηθούν οι ψηφοφόροι στην λογική του μη χείρον βέλτιστο και να ψηφίσουν κόμματα τα οποία είναι δυνατόν να κατακτήσουν την κυβερνητική εξουσία ή τα οποία είναι πιο πιθανό να μπουν στη βουλή. Δυστυχώς το επιχείρημα αυτό το χρησιμοποιεί και ένα τμήμα της αριστεράς και μάλιστα όχι μόνον της σοσιαλδημοκρατικής αλλά και της κομμουνιστικής. Έτσι για παράδειγμα στον τόπο μας, στα πλαίσια της συνεργασίας των δημοκρατικών δυνάμεων, όχι λίγες φορές οι κομμουνιστές καλούνταν να ψηφίσουν το ΠΑΣΟΚ, ή στην Γαλλία να ψηφίσουν τον Σαρκοζύ για να μην πρωτεύσει η Λεπέν.

Ποιο όμως είναι το πραγματικό περιεχόμενο της χαμένης ψήφου; Καταρχάς θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι οι εκλογές στον καπιταλισμό με δοσμένη την αποξένωση που διαπερνά τους ανθρώπους , την γενικότερη αστική ιδεολογική ηγεμόνευση και το βομβαρδισμό που υφίστανται οι πολίτες από τα κυρίαρχα ΜΜΕ, δεν μπορούν παρά να εκφράζουν μια στρεβλή λαϊκή συνείδηση. Συνεπώς η ψήφος δεν μπορεί παρά να εκφράζει την κατά Ρουσσώ βούληση της πλειοψηφίας και όχι την γενική βούληση, δηλαδή την βούληση που θα εξέφραζαν οι άνθρωποι αν ήταν πραγματικά ελεύθεροι.

Με άλλα λόγια στον καπιταλισμό, όπως επεσήμανε ο Αλέξις ντε Τοκβίλ, αυτό που συνήθως συμβαίνει είναι: «οι πολίτες βγαίνουν για μια στιγμή από την εξάρτηση για να υποδείξουν τον αφέντη τους και ξαναμπαίνουν μέσα.» Αυτό σημαίνει ότι μεγάλο ποσοστό των ψήφων είναι χαμένες. Σημαίνει ακόμη ότι οι εκλογές από μόνες τους δεν μπορεί παρά να εκφράζουν το επίπεδο συνειδητότητας του λαού και τίποτα παραπάνω και φυσικά δεν μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο.

Επιπροσθέτως τα εκλογικά συστήματα εκτός της απλής αναλογικής νοθεύουν παραπέρα την λαϊκή βούληση, με συνέπεια οι κυβερνήσεις να μην εκφράζουν ούτε καν την πραγματική πλειοψηφία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τέτοιου συστήματος είναι το δώρο των πενήντα εδρών που παίρνει στη χώρα μας το πρώτο κόμμα, κάτι που καθιστά χαμένη τη βούληση χιλιάδων ψηφοφόρων.

Πέραν όμως από αυτήν την χαμένη ψήφο προϊόν του κυρίαρχου συστήματος, είναι ακόμη χαμένη η ψήφος η οποία δίνεται στα κόμματα τα οποία στηρίζουν ευθαρσώς το σύστημα που δημιούργησε την κρίση δηλαδή τον καπιταλισμό. Και αυτά είναι η φασιστική **Χρυσή Αυγή**, κατεξοχήν συστημικό κόμμα, το ακροδεξιό **Ποτάμι** με τους πιο ακραίους νεοφιλελεύθερους συμμάχους του της Δράσης του Μάνου, η **ΝΔ** και το **ΠΑΣΟΚ,** βασικοί υπεύθυνοι για τη

σημερινή κατάντια της πατρίδας μας.

Επίσης χαμένη ψήφος είναι η ψήφος στην δεξιά **ΑΝΕΛ** και τον **ΣΥΡΙΖΑ** ο οποίος, όχι προδίδοντας τις αρχές του αλλά πιστός σε αυτές, και πιο συγκεκριμένα στο συμβιβασμό και όχι στη σύγκρουση με το κεφάλαιο και στην παραμονή στην ιμπεριαλιστική Ευρωζώνη και την ΕΕ, ήταν αναμενόμενο ότι θα οδηγούνταν εκεί που οδηγήθηκε και αυτό ασχέτως από το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος.

Όσον αφορά στο ΚΚΕ και την ΛΑΕ προφανώς και η ψήφος σε αυτούς τους αριστερούς σχηματισμούς δεν είναι χαμένη, όπως τα ίδια δημοσίως ή υπογείως διατείνονται για την ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τις συνεργαζόμενες με αυτήν δυνάμεις. Είναι όμως μια ψήφος που είτε παραπέμπει σε έναν οραματικό στόχο δίχως καμιά αναφορά στο δρόμο που θα μας οδηγήσει σε αυτόν, είτε μια ψήφος που κατ' εικόνα τού ΣΥΡΙΖΑ και εν μέρει συνυπεύθυνη με αυτόν, αρνείται δυστυχώς την εφαρμογή του ίδιου της του προγράμματος εμμένοντας στη φετιχοποίηση της παραμονής στη ΕΕ.

Με αυτά τα δεδομένα, η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ όχι μόνον δεν είναι χαμένη, αλλά είναι και η πλέον αποτελεσματική, κυρίως για μετά τις εκλογές.

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών